

Тя лѣпне по тѣлата само и се лѣй
Отъ тѣхъ; тѣлата може да разхубавѣй.
Пакъ тѣло ѣ по пѣтя прѣчи.
И, вѣрвамъ, вѣрмето не е дадече,
И тя съ тѣлата ще се разпилѣй!

ФАУСТЪ.

Разбрахъ вече твойтѣ назначеня!
Голѣмото да разрушишъ не можешъ ти,
И ето съ дребното начена.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Азъ зная, работа съ това не се върти.
Каквото има Нищото на срѣща,
Тозъ грубий свѣтъ, туй Нѣщо —
Съсъ него права щото права —
Той пакъ си сжщиятъ остава!
Пожаръ и трѣсъ и бури и вълни —
На края пакъ море и планини!
А съ тазъ проклета жива тварь, съ човѣшкий родъ —
За него нищо не помага:
Изпратихъ вече хиляди поврага —
Пакъ припне нѣйдѣ прѣсенъ новъ животъ.
И вѣчно тѣй! Отъ ядъ ще полудѣя!
Вода, земя иль въздухъ ще развѣе
Зачатьци безброй
На сухо, влажно, топло и студено!
И да не бѣхъ запазилъ огньтъ да бжде мой,
Не знамъ, кждѣ ли щѣхъ азъ да се дѣна.

ФАУСТЪ.

Противъ спасителната, вѣчно жива
Творяща сила хладний ти юмрукъ
Напраздно тѣй се злобно свива —
Свѣтътъ стои на дявола напукъ!